

[Finansministeren.]

Jeg skal med disse faa Bemærkninger tillade mig at anbefale dette Lovforslag til Tingets hurtige og velvillige Behandling.

Om det andet Forslag, som ogsaa er til Behandling her, Forslaget til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 462 af 20. November 1942 om midlertidige Toldafgifter, skal jeg blot gøre den Bemærkning, at der kun er een Realitetsændring deri. Det er den Ændring, der vedrører Ophævelsen af Toldsatsen 4 Øre pr. kg for Kryddersild. Det ligger jo saadan, at man har maattet betale Told af Kryddersild hidrørende fra danske Fiskeres Fangster uden for Toldterritoriet, medens færøske Kryddersild i Medfør af Loven om Toldfrihed for færøske Produkter har kunnet indføres toldfrit. For at afhjælpe dette lidet heldige Forhold har Finansudvalgene udtalt Tilslutning til, at der paa Tillægsbevillingslovsforslaget for indeværende Finansaar er at optage en Tekstanmærkning, hvorefter Finansministeren bemyndiges til at lade Kryddersild indgaa toldfrit; og da det er Tanken, at Toldfriheden for disse Kryddersild skal være permanent, har jeg anset det for rigtigst at søge Toldfriheden fastslaaet ved en Ændring af Toldloven.

Ogsaa dette Lovforslag skal jeg anbefale til hurtig og velvillig Behandling.

Ingeborg Hansen: Paa mit Partis Vegne skal jeg ganske kort udtale, at vi er villige til at støtte Forlængelsen af disse Loves Gyldighed med de Tilføjelser og Ændringer, som den højtærede Finansminister nu har gjort Rede for.

Hauch: De to foreliggende Lovforslag, der behandles under eet, har til Formaal at skaffe Penge. I og for sig kan det ikke nægtes, at Staten bruger mange Penge. Det er jo ikke behageligt for dem, der skal ud og handle, at vide, at de skal betale en Afgift samtidig dermed; men eftersom Statsbudgettet er vokset, og med Henblik paa Mulighederne for, at den direkte Beskatningsskrue vedblivende kan drejes, maa vi for vort Vedkommende mene, at man igenem disse Skattelovsforslag i og for sig er inde paa den rigtige Vej.

Man rammer igennem den Beskatning, der her er Tale om, ikke de almindelige Livsfornødenheder. Skatteborgerne og Statsborgerne er i Stand til at frigøre sig for en væsentlig Del af disse Udgifter, dersom de vil, og dersom deres økonomiske Forhold kræver det af dem. Vi har derfor principielt ikke noget at indvende imod, at de Midler,

der skal skaffes til Veje for at holde Statsmaskineriet i Gang, i ikke ringe Grad tages som Forbrugsafgifter paa saadanne Ting, som ikke kan siges at være almindelige Livsfornødenheder.

Den højtærede Finansminister henviste til, at det første Lovforslag, der er til Behandling her, nemlig Forslaget om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige Forbrugsafgifter, med Undtagelse af to Satser var gældende for 1 Aar. Med Hensyn til de to Forhold, som den højtærede Finansminister henviste til, gaar jeg ud fra, at naar man ikke har taget dem med paa samme Maade som de øvrige, hænger det sammen med, at de er med i de forhaabentlig forstandige Overvejelser, der foregaar i Forbindelse med hele Skattespørgsmaalet og hele Skattekomplekset. Derfor skal jeg ingen Indvendinger gøre herimod.

Hvad det andet Forslag angaar, skal jeg nøjes med at sige, at vi for vort Vedkommende kan tiltræde det, den højtærede Finansminister her har foreslaaet, og vi kan medvirke til en hurtig Gennemførelse af begge Forslagene.

Jørgen Jørgensen: Da jeg for mange Aar siden begyndte at interessere mig for Skattepolitik og Skatteteknik, fandt jeg i en Bog en Bemærkning, jeg tror det var af en skotsk Nationaløkonom. Han sagde, at enhver Skat i sig selv er uretfærdig, og derfor gælder det om at kombinere alle disse Uretfærdigheder paa en saadan Maaade, at man kommer Retfærdigheden saa nær som muligt. Det bliver en af de Opgaver, som den højtærede Finansminister altsaa kommer til at tumle med i sin Paaskeferie og Tiden lige derefter: at komme Retfærdigheden saa nær som muligt.

Jeg skal om dette Lovforslag sige, som jeg sagde om det foregaaende, at jeg tror ikke, Tidspunktet er inde til en dyberegaaende Debat, ogsaa af den Grund at de nødvendige Forudsætninger for en væsentlig Del mangler. Man ved ikke, hvad man vil gøre med Forbrugerpriserne paa Landbrugsvarer, naar vi kommer et Stykke frem, og derfor er vi fra vor Side indstillet paa at medvirke til dette Lovforslags Gennemførelse, saaledes som det foreligger. Saneringsspørgsmaalet kender man jo heller ikke rigtig Løsningen paa endnu, og mange andre Ting kan gøre det saare fornuftigt, at man ikke jager disse Ting igennem, hvad der jo heller ikke har været Meningen, men at man tager den nødvendige Tid og — som det ærede Medlem Hr. Hauch sagde — ved alvorlige og forstandige Overvejelser søger at naa